

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף מה עמוד ב

- א** [פת שהתעפשה ואינה ראויה לאכילת אדם, או גוש שאור שייחדו לשיבה, האם חייב לבערה ?
- ב** [כיצד יש ליישב את סתירת הברייתות בדין בצק שבסידקי עריבה ?
- ג** [שני חצאי זית של בצק בסידקי עריבה או בבית, האם חייב לבער ?
- ד** [חמץ שנפסל מאכילת אדם אך ראוי לכלב, האם הוא חייב בביעור, והאם הוא מטמא טומאת אוכלים ?
- ה** [קמח שבתוך גיגית שמעבדים בה עורות, האם חייב לבערו ?

- א** [פת שהתעפשה: חייב לבערה, מפני שראויה לשוחקה ולהחמיץ בה עיסות אחרות. שאור לשיבה: לתנא קמא, אם יש בה כזית צריך לבערה, אלא אם טח פניה בטיט. לר"ש בן אלעזר, אין צריך לבערה ואפילו אם יש בה כזית. ונחלקו בדעת רב, אם הלכה כתנא קמא או כר"ש בן אלעזר.
- ב** [רב הונא: יש לקיים הברייתא המחמירה, וצריך לבער הבצק מלבד זה שבשולי העריבה (ועשוי לחזק), ויש בו פחות מכזית. והברייתא המקילה אינה משנה. רב יוסף: הברייתא המקילה כדעת ר"ש בן אלעזר (ואינו מבער אלא כשיש כזית חמץ וברופני הכלי). והברייתא המחמירה כדעת חכמים. אביי: הכל ר"ש בן אלעזר: בשולי הכלי אינו מבער, אפילו כזית בצק במקום אחד. ברופני הכלי מבער כשיש כזית. ובשפה עליונה מבער אפילו פחות מכזית.
- ג** [עריבה: אם חוט בצק מחברם באופן ששני חצאי הזיתים ניטלים עמו, חייב לבער. בית: חייב לבער, שלפעמים כשמטאטא את הבית יפלו זה אצל זה ויצטרפו לכזית. אך בבית ובעלייה, בבית ובאכסדרא, או בשני בתים זה לפנים מזה, ספק.
- ד** [חכמים: מבערו ומטמא טומאת אוכלים. ר' נתן: אינו חייב לבערו, ואינו מטמא.
- ה** [תנא קמא: נתן קמח תוך שלשה ימים לפסח, חייב לבער אפילו אם יש שם עורות. ר' נתן: נתן לתוכה עורות, פטור מביעור אפילו אם נתן את הקמח סמוך לזמן הביעור.